

Per pregaria.cat el dl., 16/03/2015 - 08:00

PLANTEJAMENT

Per tal de renovar la nostra vida d'oració ens centrem fonamentalment en l'Eucaristia.

L'espiritualitat cristiana té el seu centre en l'Eucaristia.

Podem recordar aquelles paraules dels Pares de l'Església: "L'Eucaristia fa l'Església i l'Església fa l'Eucaristia".

En aquesta renovació de la nostra vida de pregària eucarística ens apropem a la gran densitat espiritual, humana i social de l'Eucaristia.

Anirem avançant en **cercles concèntrics** fins arribar al **nucli central, que és "Déu en nosaltres"**.

En el primer cercle constatem que actualment la celebració eucarística és com un recés de les dimensions més fonamentals de la nostra fe. Comença amb la invocació del nostre Déu, Pare, Fill i Esperit Sant. L'acte penitencial, que no és una fórmula rutinària sinó una vertadera reconciliació, ens obre el camí de la lloança i de la pregària litúrgica.

A continuació entrem en la proclamació de la Paraula, que culmina en l'Evangeli i l'homilia. Segons els dies recitem comunitàriament la nostra fe, per entrar en les pregàries, les ofrenes, la preparació de l'altar i els ofertoris.

El prefaci és un meravellós cant a Déu en el qual agraïm un cop més la seva vinguda. El prefaci ens obre les portes a "la cena del Senyor", gran pregària, do de l'Esperit Sant, que per ser memorial del Senyor actualitza el relat i el fa present, obrint-nos al Senyor, als nostres germans i als difunts, al record de la Mare de Déu, de Sant Josep, etc. per acabar en una mena de gran brindis solemne de lloança, amor i agraïment.

Preparem la comunió recitant junts la pregària de Jesús, donant-nos la pau, disposant el nostre esperit per a la recepció del mateix Senyor i pregant tot donant gràcies fins a la benedicció i l'enviament final.

L'Eucaristia és un conjunt riquíssim, celebració essencial, **recés comunitari i personal**, renovació periòdica del nostre amor a Jesús, a l'Església i als germans, missió de transformació humana i espiritual del nostre món, font i cim de l'evangelització.

Intentem penetrar una mica més al fons de l'Eucaristia. Cal que tinguem plena consciència de l'immens tresor que significa l'Eucaristia, també com la més valuosa pregària. Cada celebració és única, fa l'Església i, com a memorial estimat i volgut pel Crist, converteix el relat en presència, i la presència en comunió i transformació de la vida.

No podem convertir l'Eucaristia en un element més, entre altres, de la pietat personal. Des del punt de vista de l'espiritualitat cristiana, no podem situar la missa al mateix nivell que altres pràctiques recomanables, com són la meditació, l'examen de consciència, el rosari, una novena, etc. L'Eucaristia és única, fonamental, radical, absolutament essencial. Respon al desig expressat obertament pel Senyor, i és per a nosaltres un dels grans dons de l'Esperit Sant a la seva Església.

TEXTOS PER A LA REFLEXIÓ

1.- L'Eucaristia, presència de Crist en el món

L'Eucaristia fa present no sols la gràcia sinó la Font de tota gràcia. És així com constitueix el sentit central de tota realitat eclesial: la presència de Crist i de la seva Redempció en el món.
(K. Rahner)

2.- Presència real de Jesucrist Ressuscitat

Abans de ser mitjà de santificació, aliment de vida eterna o vinculació de la comunitat, l'Eucaristia és fonamentalment la vinguda personal del Crist, la seva Parusia. La fe en la presència del Senyor és essencial a la fe de les primeres comunitats. La fórmula de la consagració subratlla el caràcter personal de la presència del Senyor, ja que "això és el meu cos", segons la mentalitat semítica, es refereix a la presència personal.
(F. X. Durrwell)

3.- Un relat que fa realitat allò que narra

L'Eucaristia és un memorial en el sentit més ple de la paraula. El relat fa realitat, per a nosaltres, ara i aquí, allò que narra.
(B. Sesboüé)

4.- L'Eucaristia, font i cim de la vida cristiana

L'Eucaristia és «font i cim de tota la vida cristiana». Els altres sacraments, així com tots els ministeris eclesials i les tasques apostòliques, estan vinculats a l'Eucaristia i ordenats a ella. Perquè l'Eucaristia conté tot el tresor espiritual de l'Església, que és el Crist mateix, la nostra Pasqua.

L'Eucaristia significa i realitza la comunió de vida amb Déu i la unitat del Poble de Déu, per les quals l'Església és ella mateixa. En l'Eucaristia es troba, a la vegada, la plenitud de l'acció amb què Déu, en el Crist, santifica el món, i del culte que els homes, en l'Esperit Sant, reten al Crist i, per Ell, al Pare.
(Catecisme de l'Església Catòlica, 1324-1325)

PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL

1.- Què m'ajuda a viure l'Eucaristia com la font i el cim de la vida de l'Església, concretament de la comunitat i de la meua vida personal? Ajudes que he experimentat com a positives, ajudes noves que em cal cercar, obstacles que em cal anar superant.

2.- Les celebracions dominicals i festives han de tenir molt present el Poble de Déu, no sols com a receptors sinó com a protagonistes baptismals de l'Eucaristia. Com hi participo?

3.- Eucaristia i pregària personal. Com incideixen l'una en l'altra? Què en facilita la connexió? Realment és l'Eucaristia l'aliment de la pregària personal?

PER A LA TROBADA EN GRUP

1.- Posada en comú de les reflexions personals.

2.- Ens podríem ajudar més els uns als altres en la preparació de les Eucaristies i concretament de les lectures? Quins recursos realment ens han ajudat?

3.- Les celebracions, les vivim unides a la realitat de la nostra societat, com uns espais profètics, de Bona Nova, de denúncia i anunci, de fraternitat i justícia social?

(Jesús Renau sj)
